

LES ARTS ÉS PER A TOTS

LES ARTS VOLANT

GIRA 2025

LA VENTAFOCS, Pauline Viardot

MUDANCES

PALAU

LES ARTS de les mudances

PALAU DE LES ARTS
REINA SOFÍA

En col·laboració amb:

GENERALITAT
VALENCIANA

ACI.
ARA.

Les Arts Volant

El Palau de les Arts Reina Sofía de València presenta un nou títol que ha de viatjar en el seu format ambulant, Les Arts Volant, per les places públiques dels municipis de la Comunitat Valenciana.

Les Arts Volant és un projecte de difusió cultural de Les Arts, en col·laboració amb Cultura de la Generalitat, la Diputació de València i l'Ajuntament de València, per a fer arribar l'òpera a qualsevol racó de la nostra geografia, especialment a localitats amb escassa activitat musical o allà on seria complicat dur a terme una representació per no disposar dels mitjans tècnics o instal·lacions necessàries. Es tracta de fer visible -i itinerant alhora- el fascinant món de l'òpera i poder gaudir de l'art i de la bellesa sense haver de desplaçar-se.

La companyia viatja en un gran camió preparat per a transformar-se en escenari a la seua arribada a la plaça de qualsevol localitat i, posteriorment, s'ofereix una òpera en directe interpretada per Cantants del Centre de Perfeccionament acompanyats al piano.

El títol escollit per a ser representat en aquesta nova gira és *Cendrillon*, de Pauline Viardot, que es presenta en la seua versió adaptada al valencià *La venta focs*. Es tracta d'una òpera de saló que, la compositora d'origen espanyol, va crear per a l'entreteniment del seu cercle d'amistats.

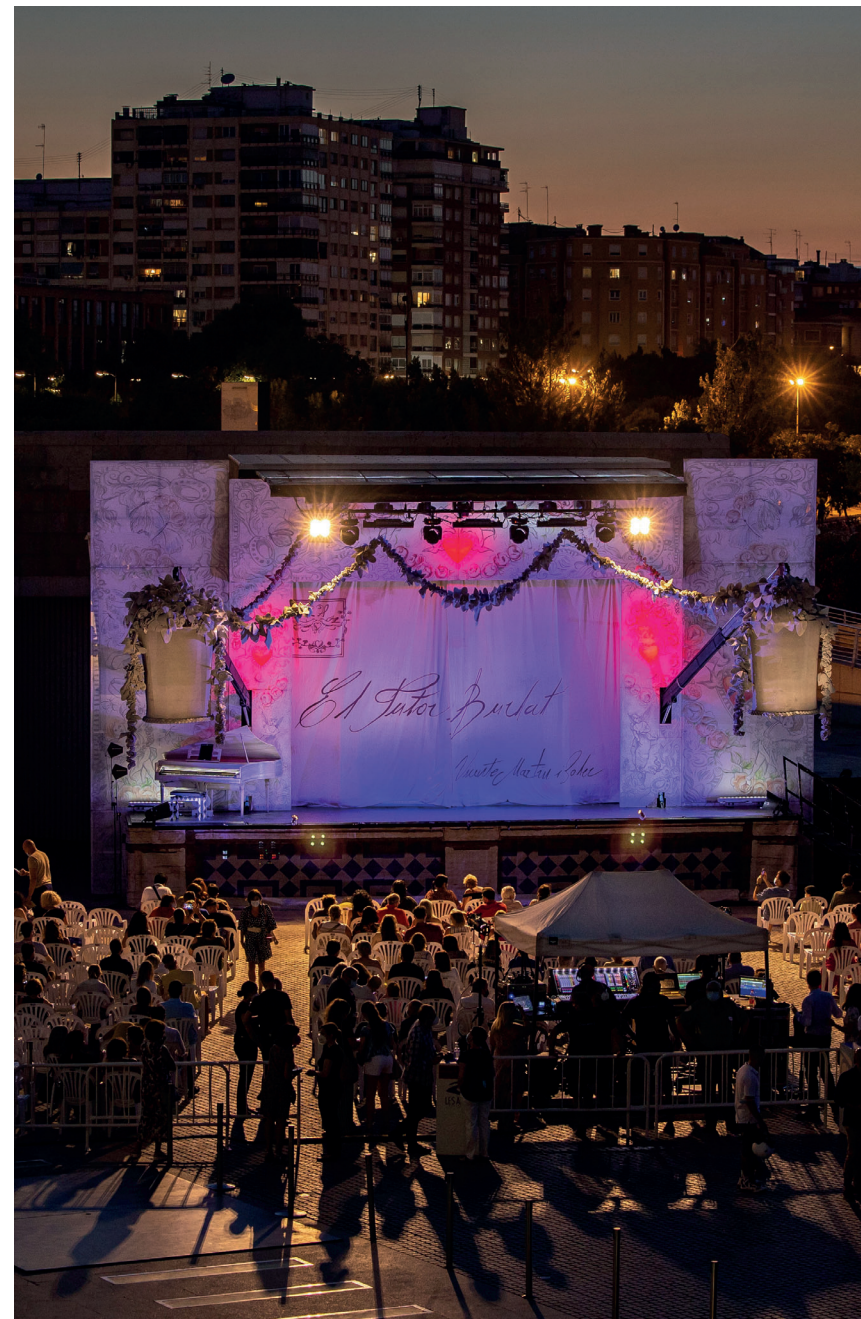
Viardot, la compositora més influent del segle XIX

Pauline Viardot, realment nascuda i coneguda com a Paulina García Siches, filla del cèlebre compositor i cantant Manuel García, fins que es va casar amb Louis Viardot, va ser una cantant de gran èxit, però també una compositora molt particular i, a més, decisivament influent en la vida musical europea en el segle XIX. Des dels diversos llocs on va residir, principalment París, Baden-Baden i Londres, va ser una figura central pel nombre de personalitats del món de la cultura que va aglutinar al seu voltant, tant compositors com escriptors, artistes i intèrprets.

A casa de la Viardot es reunien els intel·lectuals més importants d'Occident: músics de la talla de Wagner (qui li va mostrar el segon acte del seu *Tristan*), Brahms (li va dedicar la *Rapsòdia per a contralt*), Chopin, Rossini o Berlioz; també escriptors d'èxit com Charles Dickens o el rus Ivan Turguénev. Per això, s'ha d'entendre la figura de Viardot com la d'una compositora que escriu música per al seu cercle d'amistats. L'exemple més clar és *Cendrillon*, que està concebuda com una sèrie de "xicotets homenatges" a totes les personalitats musicals que van estar presents en la seua vida. En aquesta deliciosa obra és fàcil identificar referències al melodisme francès de Gounod Massenet, acords que recorden Wagner i, per descomptat, el pianisme de Chopin.

Cendrillon, un viatge del saló al café cantant.

Subtitulada per Pauline Viardot "*opéra-comique* en tres quadros", cal preguntar-se si ens trobem davant d'un amable passeig ideal pels precedents literaris i musicals que han posat la figura de la Ventafocs en el panorama literari i musical occidental. La compositora va ser, durant la seua vida, freqüentadora dels genis musicals més vius i la seua obreta lírica de saló és un espill delator de les seues amistats i de les seues vivències estètiques. No és difícil reconèixer en aquesta obra frases dedicades a Massenet o Gounod; compassos insuflats de l'esperit de Wagner i, sobretot,

del seu estimat Chopin. Més enllà, flota en l'esperit de *Cendrillon* l'essència del teatre líric d'evasió francès que, durant la segona meitat del XIX s'ha fet fort a París amb Offenbach: l'*opérette*, el vodevil i l'*opéra-comique* havien irradiat el seu contagiós influx als teatres lírics d'evasió.

Cendrillon, influïda per aqueixa poderosa onada de balls i alegres cants, pot ser considerada una opereta d'enginy amable i mundà, hedonista, que evoluciona entre valsos i cuplets, masurques i polques, músiques nostàlgiques per a un temps que ja s'albirava sota la llum de l'atonalitat. En *Cendrillon*, Viardot empra el cuplet de l'opereta i el vodevil gals, i a l'Espanya del 1900 sorgeix el cuplet com a cançó-espectacle, nou horitzó transformador dels models lírics coneguts fins a arribar a la revista musical, la sicalpsi i el gènere ínfim, formes espectaculars de sensualitat i sexualitat, més o menys dissimulades.

En aquest sentit, la inclusió de músiques agafades de l'ingent repertori generat a Espanya entre el 1900 i la Guerra Civil -fonamentalment a

Madrid, Barcelona i València- respon a la que era una realitat: la creació d'un nou repertori dramaticomusical a partir de la barreja de models tradicionals del *Género chico* i la *Zarzuela grande*, amb els ritmes vinguts de França.

La nova producció d'aquesta òpera de saló de la Viardot és el resultat de la fantasia i l'experiència de Joan Font, director i actor, fundador del grup Comediants. A les seues mans, la dramaturgia hibridant que proposa Les Arts resumeix la concepció festiva del fenomen teatral que el director ha desenvolupat durant els seus 50 anys de carrera. En aquesta *Cendrillon*, i com si d'un autèntic carnestoltes es tractara, els personatges muten des de posicions quotidianes cap a personatges de conte... o de cabaret, en un escenari convertit en explosió de colors i formes, en un viatge que va des de França a Espanya, de la intimitat d'un saló bé a la frescor d'un café cantant.

Sinopsi argumental

Els treballadors d'una companyia de mudances traslladen paquets i caixes d'ací cap allà. De sobte, la cap de l'empresa troba, entre uns trastos, un llibre que crida la seua atenció: el conte de *La Ventafocs*. Els altres deixen el que estan fent i s'acosten a fullejar el llibre amb ella. Afloren records, somnis, fantasies que porten dins. Il·lusionats, decideixen fer un descans i representar aquesta història utilitzant com a vestuari i attrezzo la seua imaginació i tot el que troben pel lloc.

El cèlebre conte comença amb l'escena del baró de Picornut en sa casa, on conviu amb les seues tres filles: Magalona i Armelina, que són prou ensuperbides, i Ventafocs, una joveneta bondadosa, somiadora, que treballa sense descans per a atendre la família. El Príncep, fent-se passar per camarlenc de la seua cort, entrega a la família una invitació al ball de palau. Ventafocs, menyspreada pel seu pare i germanes, queda sola a la llar mentre ells se'n van a la festa. Però la jove és sorpresa per la Fada, que li concedeix el seu somni d'assistir al ball engalanada en una luxosa carrossa mitjançant un encanteri que es trencarà a les dotze de la nit.

Al palau, el camarlenc de la cort, el comte Barigol, abillat amb la indumentària del Príncep, rep la família del baró de Picornut. Les germanes Magalona i Armelina competeixen ridículament per conquerir el seu cor. Apareix Ventafocs. Els convidats queden fascinats per la seua extraordinària bellesa. Se succeeixen el ball i diverses actuacions. El Príncep, a qui tots creuen el camarlenc, festeja Ventafocs encisat. És el moment de besar-se, però estan a punt de tocar les dotze: Ventafocs se'n va precipitadament, i es deixa una de les seues sabates. El Príncep inicia la recerca de la misteriosa dama de la qual s'ha enamorat. Quan arriba a casa del baró, comprova feliçment que la sabata només encaixa al peu de Ventafocs.

Fitxa artística

Direcció d'escena

Joan Font

Escenografia

Manuel Zuriaga

Vestuari

José María Adame

Il·luminació

Nadia García

Coreografia

Fátima Sanlés

Dramatúrgia i diàlegs

Anselmo Alonso-Soriano

Adaptació al valencià

Enedina Lloris

Ventafocs

Iria Goti

El baró de Picornut

Marcelo Solís

Armelina

Ángela Lindo

Magalona

Federica Di Trapani

El Príncep

Gonzalo Manglano

El comte de Barigol

Rodrigo Herrero

La Fada

Saray García

Piano

Ignacio Aparisi

Producció del Palau de les Arts Reina Sofía

Biografies

Iria Goti. *Ventafoocs*

Jove soprano d'origen gallec, formada musicalment en el conservatori Xan Viaño d'El Ferrol i posteriorment en l'Escola Superior de Música de Catalunya a Barcelona. Master of Arts per la Royal Academy of Music de Londres, entre les seues primeres interpretacions d'òpera ja figuren papers com Susanna de *Le nozze di Figaro*, Marie de *La fille du régiment*, Lesbina d'*Il filosofo di campagna*, Ilia d'*Idomeneo* o Pamina de *Die Zauberflöte*. Va formar part del Centre de Perfeccionament.

Marcelo Solís. *El baró de Picornut*

Marcelo Solís va nèixer a Ronda (Màlaga). Cursa el grau superior de cant en la Escuela Superior de Canto de Madrid, que completa amb classes magistrals de Carlos Chaussón, Carlos Álvarez, Santos Ariño, Mariola Cantarero i David Menéndez, entre d'altres. El 2018 participa en Don Gil de Alcalá i interpreta els quatre dimonis en *Les contes d'Hoffmann*. Poc després encarna Momo en la sarsuela barroca *Acis y Galatea* de Literes en Granada amb el cor de RTVE. Va formar part del Centre de Perfeccionament entre 2021 i 2023.

Ángela Lindo. *Armeline*

La jove mezzosoprano desenrotlla la seua carrera en la seua ciutat natal, València. Actualment cursa el Màster d'interpretació operística en el conservatori Joaquín Rodrigo, on va cursar el grau de cant. Ha interpretat papers operístics en teatres com el Maestranza de Sevilla o el Palau de les Arts (religiosa en *Dialogues des Carmélites*). Del seu repertori destaquen els papers d'Orlofsky en *Die Fledermaus*, Melibea en *Il viaggio a Reims* o La Libellule en *L'enfant et les sortilèges*. El 2024 va ser finalista i va rebre el premi extraordinari cultural Albacete en el VI Concurs Nacional de Cant "Ciudad de Albacete".

Federica di Trapani. *Magalona*

Després de finalitzar els estudis al Conservatori de Palerm, la seua ciutat natal, va perfeccionar la seua formació a l'Opera Studio del Teatro Carlo Felice de Gènova i el Centre de Perfeccionament de Les Arts, on va participar en les produccions de *Juditha Triumphans*, *Narciso* i *Silla*. L'any 2015 va cantar el paper de Corinna en *Il viaggio a Reims* al Festival de Pesaro i va debutar en Les Arts com a Musetta en *La bohème*. Actuacions més recents inclouen *L'Orfeo* (amb Ottavio Dantone i Robert Carsen), *Stabat Mater* de Boccherini amb Fabio Biondi i *Magnificat* de Bach dirigida per Miguel Ángel Gómez Martínez.

Gonzalo Manglano. *El Príncep*

Va nàixer a València. Va començar els estudis de cant i guitarra al Conservatori José Iturbi. És titulat superior de cant per Musikene (amb la soprano Ana María Sánchez) i Màster Artístic per l'ESMUC. Ha rebut classes de Carlos Chausson, Aquiles Machado, Carlos Mena, Ofelia Sala, Hartmut Höll i Dalton Baldwin, entre d'altres. És membre fundador del quartet vocal Melomans. Ha participat en *Die Zauberflöte*, *La traviata*, *Las golondrinas*, *Vinatea* de Matilde Salvador, *La Chulapona* i *La del manojo de rosas*. Al Palau de les Arts ha cantat en *Les mamelles de Tirésias*, *Il viaggio a Reims* i *Il tutore burlato*.

Rodrigo Herrero. *El comte de Barigol*

El tenor Rodrigo Herrero debuta el 2025 en el Proyecto Zarza del Teatro de la Zarzuela, on participa en la nova producció de *La Gran Vía*. També col·labora en la presentació de la temporada 2025-2026 del teatre i en la gala dels premis Talía. Entre els pròxims compromisos destaquen *L'elisir d'amore* i *Lucia di Lammermoor* en la primera producció d' Amics de l'Òpera de Sagunt. És titulat superior en Cant i Guitarra, i té el màster en Interpretació Musical i Investigació Performativa pel Conservatori de València. Ha treballat amb el Coro del Teatro de la Zarzuela així com amb el Cor de la Generalitat Valenciana en la *Novena* de Beethoven i en *Aleksandr Nevski*.

Saray García. *La Fada*

Valenciana. Ha cursat, entre altres estudis musicals, piano, cant (Conservatori Superior de València), màster de Teràpia Vocal (CEU) i màster en Interpretació Operística amb Ofelia Sala. Becada per Alberto Zedda, Suso Mariategui i Edelmiro Arnaltes, ha interpretat diferents papers d'òpera, sarsuela, oratori, musicals, música antiga (Les Arts Florissants), projectes educatius i música contemporània (estrena Sobre Dalí de Francisco Coll). Destaca el seu debut en el Palau de la Música amb *Exsultate, jubilate* de Mozart. Ha cantat *El tutor burlat* en la producció de Les Arts volant.

Ignacio Aparisi. *Piano*

Repertorista valencià. Va iniciar la seua formació en l'Escolania de la Mare de Déu dels Desemparats, va continuar els estudis superiors de piano en el conservatori superior de música Joaquín Rodrigo de València i va cursar el màster en l'especialitat en Lied, cançó espanyola i catalana en l'Escola Superior de Música de Catalunya en Barcelona. A més, s'ha format com a mestre repertorista en el programa d'òpera de la International Opera Academy de Gant, i ha acompanyat posteriorment en classes magistrals de Celso Albelo o Dietrich Henschel. Va formar part del Centre de Perfeccionament entre 2021 i 2023.

GENERALITAT
VALENCIANA

| **ACI.**
ARA.

LES ARTS
VALÈNCIA

lesarts.com